

שני שעירי פרק שישי יומא

סו.

עין משפט נר מצוה

לד א ב ג ד ה מני פ"ג
מה"ל עמוד י"ח הלכה
ע"ז
ל ה ו מ"י פ"ה מהלכות פרה
הלכה ו:
ל ו ז מ"י פ"ג מהלכות עבודה
י"ח הל' ז:

**רבי יהודה אומר תשע סוכות ועשרה מ"י"ן. יש ספרים שיש
צוק ושמה מסוס חולשא דמשלח כדי שלא ינטרף לחזור וילין שם:
ובר"ן על ידי עירוב. מכאן מקשים אהא דלמך צפרק מי שהוליאורו**

**שעשים רים. היו מירושלים ועד (6) צוק הר גזוה וזקוק כלאמרי'
צבצב מניעה ו ענתה לראשי צוקין ונפלה: שצעה ומתלה רים לבל
מיל. הרי לתשעים רים י"ב מיל והם י"א מסעות מירושלים לסוכה**

(ח) חולין דף י"א: (ג) [מסכתא
פ"ג הי"ח] (ד) א"א [לעיל
י"ז: (ט"ז) ד] (ה) א"א [לעיל
(א) [מניעה י"א:] (ו) דף
ג"ג:] (ז) [בפי שקלים כסילוק
המתחיל או רחלי:] (ח) [בפי י"ב,
(ט) [ליום ז' של סוכות כסילוק
המתחיל ב' אקח מעד:]
(י) [רש"י מ"י:] (י"א) [וישע
מס' עירובין נ"א. ד"ה סוכה].

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה שעשים רים
היו מירושלים ועד הצוק צוק
הר גזוה:

תוס' ישנים

[נספחה דף כ"ג, א' ע"ה
ולא התירא בהררין.
צברקן כסותו דלמריק
צ"ג [מד, א] שפיה מרמיק.
והדריקו וירוקו מלח מילת
הא דלמרי כעמות [מ, ב]
העירוב לפני ז' וכל הרחיה
לכעל פניה מרמיק דלמרי
מר סוקן לעבירה הדריקו.
ואר"י דלמריק כעבות [מ, ב]
צ' עמוד החור מביח לדי
הדריקו וילין החור מביח
האם לדי ירקון. מ"י שני
מיין הן דומין לאחד שטיק
לדי ירקון. מ"י. א"א אבו
מישראל. אבל לא בעי לתמר
אזו משאל ללא מחתב ליה
שעצרו ע"י הליים ע"י.
ע"י העמוד קודם

תורה אור השלם

1. לכו נא ונבדוקה יאמר ה'
אם יהיו חטאיכם כשנים
כשלה ללבנו אם יאדימו
בחולע בצמר יקיה.
ישעיהו א יח

מוסף רש"י

למי שאין לו פת בסלו.
אזל היוס דזולת על למחר
(קטן ע"ד). לשון של
ההירות. למ סוק ומשן
כעין לשון זבוע ע"ה
וקיטין אמו כלה שער
המשמלת והיא מלכין מליו
ואז יקום שמתל הק"ב
לישראל ע"ה (שע"ה 6)
אם היו חטאיכם כשנים כשלה
ללבנו (ע"ל ע"ד).

רבינו הגנאל

ה"ר י' סוכות ו"ב מילין
היו דברי ר' מאיר. ר' יהודה
אמר ט' סוכות ו"י מילין
היו. ר' יוסי אומר ה' סוכות
ו"י מילין והיו שפוטין הן
כולן (6) אבל זה שאומר
ובלן על ידי עירוב. א"ר
יוסי שח לו לאלכו בני אם
ע"י עירוב יכול אני לעשות
בשתי סוכות ו"י מילין.
צ"ד פירוש וזה פירוש,
ועשה בחוק אביבה מילין
פירושית סוכה, ומדובר
ד' מילין ועשה סוכה
אחרת. ובמבשק ללות
המולך שער המשתלה,
יצא מירושלים ומערב בסוף
מיל, והוא אלפים אמה
שהן תחום שבת, כדי
שירא רשא' עוד לילך
מיל אחר שהוא אלפים
אמה אחרות. נמצא מהלך
שני מילין מירושלים שהן
ד' אלפים אמה, והשוכנים
בסוכה אבה מיל כלפי
ירושלים ומערב כדי להלך
מיל אחר, ומצד הירדן
מירושלים הולכין עמו שני
מילין ומצד הים שם (הם)
[האגשים] יציאו מן הסוכה
והחורים האנשים שבאו עמו
מירושלים והולכין עמו הם
שבאו מן הסוכה מיל על ידי
עירוב ומיל תחומם הגה ד'
מילין, וכן כיון סוכה לסיכה
ד' מילין בענין הזה. אחרים
מערבין לצד וז' אחרים
מערבין לצד וז' חה ה'
מילין, ושאר ב' מילין יוצאין
עוד היושבים בסוכה השניה
הם שלא עירבו בצד האחר
שבין סוכה לסיכה הולכין
עמו מיל תחומם ומיל על
ידי עירוב הרי ז' מילין.
אבל אליבא ד' מאיר דאמר
י"ב מילין בשאר ב' מילין
עומד מרחוק ורואה מעשיו.
שחלק לשון של זהירות חציו
קשרו בסלע, ודחיש דילמא
כיון לרישה זה השעיר ולא
יראה ויראה מה שבסלע.
ולמה היה קושר בין קרני
השעיר, אמרין (ב) הואיל וז'
מחפרין דלמא קדים ומלכין (4) דכתיב אם יהיו חטאיכם כשנים כשלה ללבנו. ולא היה מניין למחצית החר עד שנעשה
איברים אברים. אותן איברים רב ושמאל חד אמר מותרים בהנאה הן. כלומר האכלים לבהמות וחד אמר אסורין.

תשעים רים שבעה ומחצה לכל מיל א"על כל
סוכה וסוכה אומרין לו הרי מוזן והרי מים
יבולין אותו מסוכה לסוכה חוץ מאחרון
שבהן שאינו מגיע עמו לצוק אלא עומד
מרחוק ורואה את מעשיו ימה היה עושה
חולק לשון של זהירות חציו קשור בסלע וחציו
קשור בין שני קרניו ודחפו לאחוריו והוא
מתגלגל ויורד ולא היה (6) מגיע לחצי ההר עד
שנעשה אברים אברים יבא וישב לו תחת
סוכה אחרונה עד שתחשך וימאיתו מטמא
בגדים משיצא חוץ לחומת ירושלים ר' שמעון
אומר משעת דחיתו לצוק: גמ' תנו רבנן
ע"ש סוכות ושנים עשר מילין היו דברי
ר' מאיר ר' יהודה אומר תשע סוכות ועשרה
מילין ר' יוסי אומר חמש סוכות ועשרה מילין
היו וכולן על ידי עירוב אמר רבי יוסי סח לי
אלעזר בני אם על ידי עירוב יכולני לעשות
אפילו שתי סוכות ועשרה מילין כמאן אולא
הא דתניא חוץ מאחרון שבהן שלא הגיע עמו
לצוק אלא עומד מרחוק ורואה את מעשיו
כמאן בר' מאיר: על כל סוכה וסוכה אומרין
לו הרי מוזן והרי מים: יתנא מעולם לא
הוצרך אדם לכך אלא שאינו דומה מי שהיה
לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו: מה היה
עושה חולק לשון של זהירות: ונקטריה
כוליה בסלע כיון דמצוה בשעיר דילמא קדים
ומלכין ומיתבא דעתיה ונקטריה כוליה בין
קרניו ומנין דגמיש ליה לרישיה ולא אדעתיה
ת"ר (7) בראשונה היו קושרין לשון של זהירות
על פתח האולם מבחוץ הלבין היו שמחין
לו הלבין היו עצבין ומתביישין התקינו
שיהיו קושרין על פתח אולם מבפנים ועדיין
היו מצויצין ורואין הלבין היו שמחין לא
הלבין היו עצבין התקינו שיהיו קושרין אור
חציו בסלע וחציו בין קרניו אמר ר' נחום בר
פפא משום רבי אלעזר הקפר בראשונה היו
קושרין לשון של זהירות על פתח אולם
מבפנים וכיון שהגיע שעיר למדבר היה מלכין
וידעו שנעשית מצותו שנאמר י אם יהיו
חטאיכם כשנים כשלה ללבנו: לא היה מגיע
למחצית ההר: איבעיא להו אותן אברים
מה הן בהנאה רב ושמאל חד אמר
(8) מותרין וחד אמר אסורין מאן דאמר מותרין
דכתיב

תשעים רים שבעה ומחצה לכל מיל א"על כל
סוכה וסוכה אומרין לו הרי מוזן והרי מים
יבולין אותו מסוכה לסוכה חוץ מאחרון
שבהן שאינו מגיע עמו לצוק אלא עומד
מרחוק ורואה את מעשיו ימה היה עושה
חולק לשון של זהירות חציו קשור בסלע וחציו
קשור בין שני קרניו ודחפו לאחוריו והוא
מתגלגל ויורד ולא היה (6) מגיע לחצי ההר עד
שנעשה אברים אברים יבא וישב לו תחת
סוכה אחרונה עד שתחשך וימאיתו מטמא
בגדים משיצא חוץ לחומת ירושלים ר' שמעון
אומר משעת דחיתו לצוק: גמ' תנו רבנן
ע"ש סוכות ושנים עשר מילין היו דברי
ר' מאיר ר' יהודה אומר תשע סוכות ועשרה
מילין ר' יוסי אומר חמש סוכות ועשרה מילין
היו וכולן על ידי עירוב אמר רבי יוסי סח לי
אלעזר בני אם על ידי עירוב יכולני לעשות
אפילו שתי סוכות ועשרה מילין כמאן אולא
הא דתניא חוץ מאחרון שבהן שלא הגיע עמו
לצוק אלא עומד מרחוק ורואה את מעשיו
כמאן בר' מאיר: על כל סוכה וסוכה אומרין
לו הרי מוזן והרי מים: יתנא מעולם לא
הוצרך אדם לכך אלא שאינו דומה מי שהיה
לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו: מה היה
עושה חולק לשון של זהירות: ונקטריה
כוליה בסלע כיון דמצוה בשעיר דילמא קדים
ומלכין ומיתבא דעתיה ונקטריה כוליה בין
קרניו ומנין דגמיש ליה לרישיה ולא אדעתיה
ת"ר (7) בראשונה היו קושרין לשון של זהירות
על פתח האולם מבחוץ הלבין היו שמחין
לו הלבין היו עצבין ומתביישין התקינו
שיהיו קושרין על פתח אולם מבפנים ועדיין
היו מצויצין ורואין הלבין היו שמחין לא
הלבין היו עצבין התקינו שיהיו קושרין אור
חציו בסלע וחציו בין קרניו אמר ר' נחום בר
פפא משום רבי אלעזר הקפר בראשונה היו
קושרין לשון של זהירות על פתח אולם
מבפנים וכיון שהגיע שעיר למדבר היה מלכין
וידעו שנעשית מצותו שנאמר י אם יהיו
חטאיכם כשנים כשלה ללבנו: לא היה מגיע
למחצית ההר: איבעיא להו אותן אברים
מה הן בהנאה רב ושמאל חד אמר
(8) מותרין וחד אמר אסורין מאן דאמר מותרין
דכתיב

היה וזמר פלוגתא דרבי מאיר ור' יהודה ורבי יוסי קמי לה ועל כן
מתמה גמרא אף על גב דרבי מאיר הוזכר כרישא וזמר הכי ר'
יהודה וזמר הכי רבי יוסי לנאורה הוה משמע דמסקנא דמילתא
ד' יוסי היא להכי אינטרין לאשמועינן דאתאן לת"ק דהיינו רבי
מאיר וכי האי גוונא איכא צפ"ק דסנהדרין (דף ו' 1) דן את הדין
אתאן לת"ק וצפרק לא יחפור (ב"ב דף ק"ה) נמי איכא כי האי גוונא:
אטו
דכתיב
מחפרין דלמא קדים ומלכין (4) דכתיב אם יהיו חטאיכם כשנים כשלה ללבנו. ולא היה מניין למחצית החר עד שנעשה
איברים אברים. אותן איברים רב ושמאל חד אמר מותרים בהנאה הן. כלומר האכלים לבהמות וחד אמר אסורין.

(6) אינו מוזן ואולי צ"ל זה שאומר וכולן על ידי עירוב אמר רבי יוסי. (7) נראה דל"ל אמרין כיון דמלוא בשעיר וכו' ומתפרש דלמא
קדים ומלכין ולא יקיים מלות הדמיה. (8) נראה דמסקן דה"ל א"ר נחום וכו' כשנאורה היו קושרין וכו' דכתיב אם יהיו וכו'.